

Yüzen İnci

Yavuz DEMİRKIRAN

Yüzen İnci

Yavuz DEMİRKİRAN

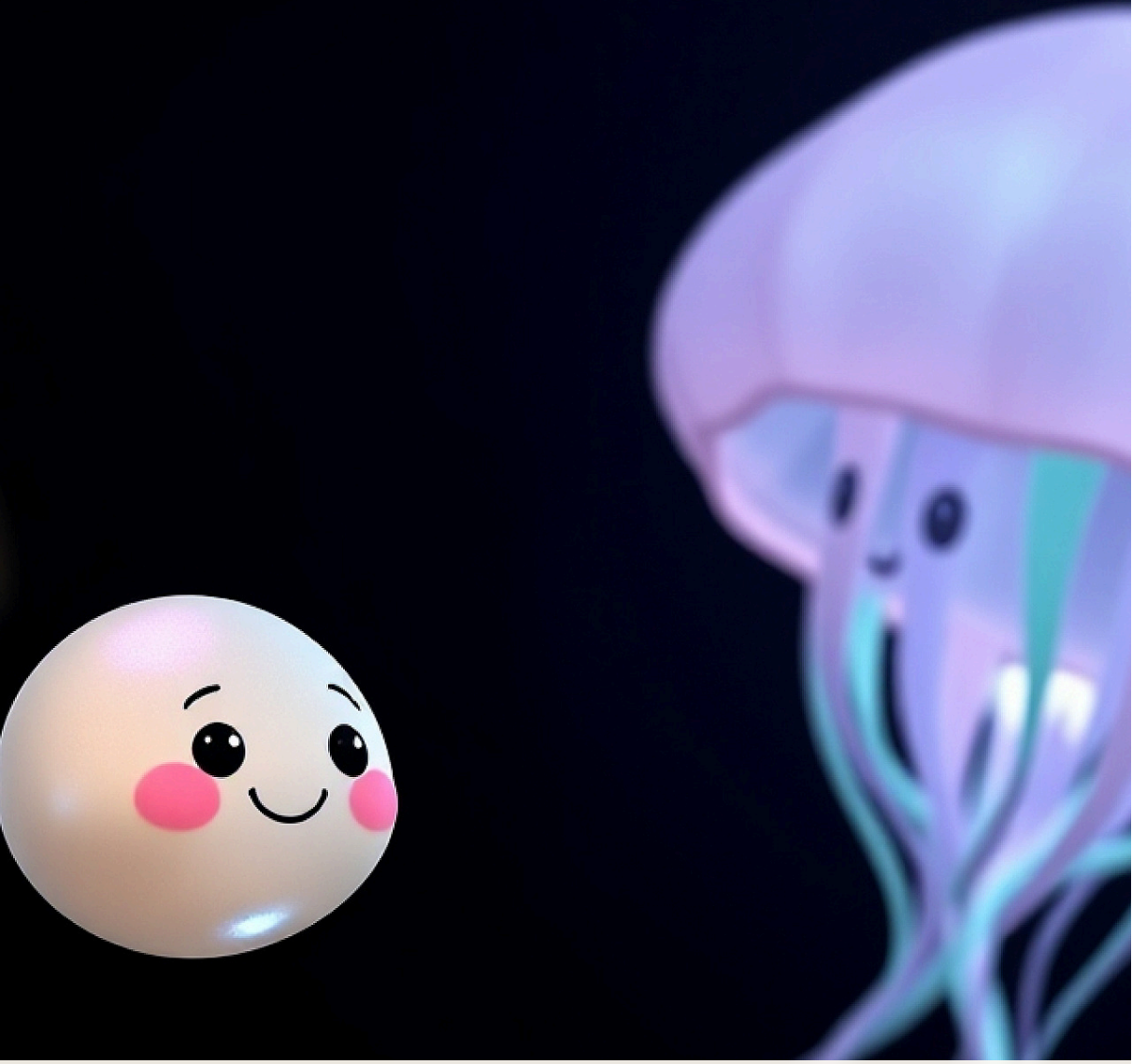
Kumlu okyanus tabanının derinliklerinde, İstiridye Anne yeşil yosunlardan ve küçük kabuklardan oluşan bir yataкта dinleniyordu. Pürüzlü gri-kahverengi kabuğu sımsıkı kapalıydı, ama içeride harika bir şey büyüyordu. Yuvarlak ve pürüzsüz küçük bir inci, krem beyazı bir ışıqla hafifçe parlıyordu. 'Anne,' diye fısıldadı inci, 'dünyayı görmek istiyorum.' İstiridye Anne'nin uykulu gözleri yavaşça kırpıldı. 'Burası güvenli,' dedi yumuşak bir sesle.

Ama küçük inci meraklıydı. Kıpırdandı ve sallandı, ta ki—pat!—istiridye kabuğundan kayıp çıkana kadar. 'Aman Tanrım!' diye soludu İstiridye Anne. İnci, serin suyun pürüzsüz, yuvarlak gövdesinin etrafında döndüğünü hissetti. Yumuşak pembe ve mavi bir ışıkla parıldadı. 'Endişelenme, Anne,' dedi mutlu bir gülümsemeyle. 'Yolumu bulacağım.' Ve küçük bir parıltı iziyle yukarı, yukarı, yukarı süzölmeye başladı.

Okyanus parlak ve maviydi, kıpır kıpır güneş ışığıyla doluydu. Küçük inci, ağaçlar gibi sallanan uzun yeşil yosunların yanından süzüldü. Küçük balıklar gümüş parıltılarla hızla geçti. 'Merhaba!' diye seslendi inci, ama balıklar duracak kadar meşguldü. Sorun değildi. İnci kendini hafif ve özgür hissetti ve süzölmeye devam etti. Bir bezelye tanesi kadardı, ama kalbi büyük hayallerle doluydu.

Aniden su karanlık ve derinleřti. Kk inci artık yosunları ya da balıkları gremiyordu. 'Olamaz,' diye fısıldadı. 'Yukarısı hangi taraf?' Cesurca szld, ama karanlık byk ve yalnız hissettiriyordu. Sonra, ok ileride, yumuřak bir parıltı belirdi. Karanlık suda fener gibi parlayan bir denizanasıydı. řemsiyesi yarı saydam bir lavanta pembesiydi ve uzun kurdele gibi dokunaları soluk mavi ve nane yeřili renklerde akıyordu.

'Merhaba, küçük,' dedi denizanası hayal âleminde gibi. 'Kayıp mı oldun?' İnci yolculuğunu anlattı. 'Işığımı takip et,' dedi denizanası nazıkçe. 'Sana yolu göstereceğim.' İnci, parlayan lavanta şemsiyesini karanlık bölgeden geçerek takip etti. Denizanasının yumuşak fener ışığı inciye güvende hissettirdi. 'Teşekkür ederim!' dedi inci. 'Devam et,' dedi denizanası dokunaçlarını sallayarak. 'Harika gidiyorsun!'

Karanlık sudan çıkan inci, kıpır kıpır bir akıntı buldu. Akıntı dönüyor ve kıvrılıyor, inciyi oraya buraya itiyordu. 'Vay canına!' diye bağırdı inci, dönerek. 'Bu zor iş!' Ama pes etmedi. Su dalgalansa bile akıntıya tutundu ve onunla birlikte süzüldü. 'Bunu yapabilirim,' dedi ve küçük gülümsemesi genişledi. Akıntı onu gökkuşağı mercanların ve uykulu denizyıldızlarının yanından ileriye taşıdı.

Sonra, ileride, inci harika bir manzara gördü. Küçük bir denizati suda dans ediyordu! Altın-turuncu gövdesi küçük mor beneklerle kaplıydı ve kıvrık kuyruğu kurdele gibi sallanıyordu. Boynuna atkı gibi dolanmış bir yeşil deniz otu tutamı vardı. Büyük yeşil gözleri neşeyle parlıyordu. 'Merhaba!' diye seslendi denizati. 'Gel, benimle dans et!'

İnci, dans eden denizatıyla birlikte döndü ve fırladı. 'Doğuştan dansçısın!' diye güldü denizatı, küçük yüzgeçleri bir dansçının eteği gibi açılmıştı. 'Yeni bir yuva bulmaya çalışıyorum,' dedi inci. 'Öyleyse devam et!' dedi denizatı, etrafında dönerek. 'Akıntılar kıpır kıpır olabilir, ama sen cesur ve güçlüsün. Pes etme!' İnci cesaretlendiğini hissetti. Bir kez daha dans edip döndü, sonra el sallayarak vedalaştı.

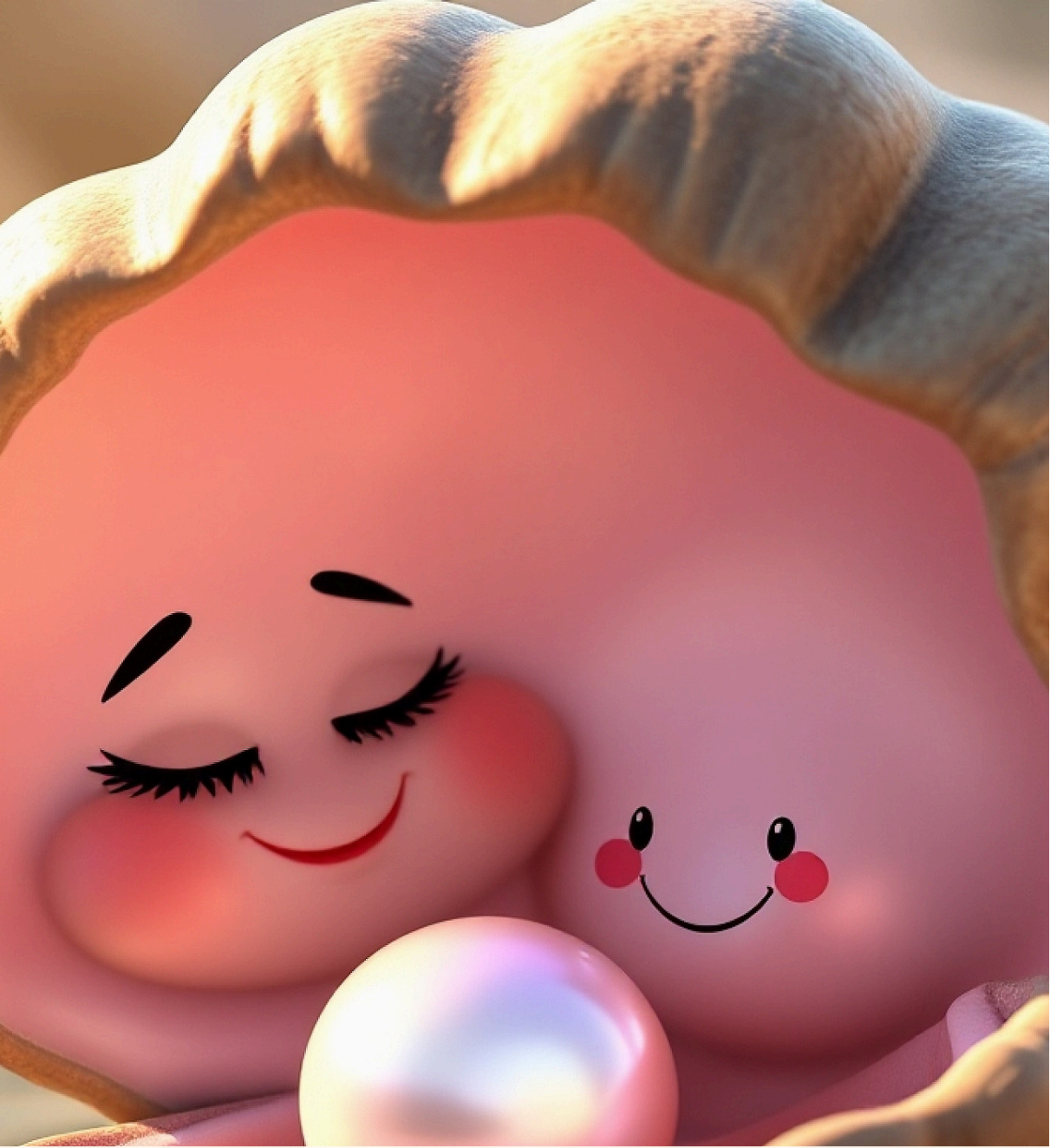
İnci süzölmeye devam etti, çizgili balıklar sürüsünün ve yavaş, gülümseyen bir kaplumbağanın yanından geçti. Su canlılarla doluydu, her biri kendi işiyle meşguldü. İnci hepsini dostça bir parıltıyla selamladı. 'Nereye gidiyorsun?' diye sordu meraklı bir yengeç. 'Yuvamı bulmaya!' dedi inci. Yengeç bir kısıkcını salladı. 'Bol şans!' İnci mutlu hissetti. Okyanus büyüktü, ama dostlarla doluydu.

Akıntılar güçlendi ve her zamankinden daha çok kıpırdandı. İnciyi aşağı, sonra yukarı, sonra yana ittiler. 'Eyvah!' dedi inci, yuvarlanarak. Ama denizanasının ışığını ve denizatının neşesini hatırladı. 'Pes etmeyeceğim,' dedi. Sağlam durdu ve kıpır kıpır suyla birlikte süzüldü. Yavaş yavaş akıntı sakinleşti ve inci kendini sessiz, huzurlu bir yerde buldu. Hafifçe parladı, geldiği yolun gururuyla.

İnci etrafına bakındı. Suyun berrak ve sakin olduğu güzel bir koydaydı. Güneş ışınları yüzeyde dans ediyor, inciye parıltıyordu. 'Burası çok güzel,' diye fısıldadı. Tam o sırada tanıdık bir ses duydu. 'Küçük İnci!' Yakındaki bir kayanın üzerinde dinlenen İstiridye Anne'ydi. 'Başardın!' İnci sevinçle parlayarak yanına süzüldü. 'Başardım, Anne! Yolumu buldum!'

İstiridye Anne uykulu gülümsemesini gösterdi. 'Endişelendim,' dedi, 'ama görüyorum ki cesurmuşsun.' İnci ona sokuldu. 'Parlayan bir denizanası ve dans eden bir denizatıyla tanıştım,' dedi. 'Bana yardım ettiler.' İstiridye Anne başını salladı. 'Azim de sana yardım etti,' dedi. 'Su kıpır kıpır olduğunda bile hiç pes etmedin.' İnci ışıldadı. 'Ve şimdi parlayacağım yeni bir yuvam var.'

İnci güzel koya yerleřti. Iřıĝın sıcak, suyun yumuřak olduĝu yumuřak, kumlu bir ıkıntıda rahat bir yer buldu. 'Artık burası benim yuvam,' dedi mutlulukla. Krem beyazı bir ıřıkla parladı, pembe ve maviyle ıřıldadı. Diĝer kk deniz canlıları yeni geleni grmmeye geldi. 'Hoř geldin!' diye baĝırdılar. İnci kk glmsemesini gsterdi. Sonunda evindeydi.

O günden sonra inci koyda parlak bir şekilde ışıldadı. Parıldadı ve ışıldadı, küçük bir ışık feneri oldu. Bazen kıpır kıpır akıntılar geri geldi, ama inci sadece süzüldü ve döndü. 'Bununla başa çıkabilirim,' dedi. İstiridye Anne kayasından izledi, cesur küçük incisiyle gurur duydu. İnci, azmin onu bu harika yere getirdiğini biliyordu. Ve burada sonsuza dek parlayacaktı.

İnci koyda birçok yeni arkadaş edindi. Denizanası bazen ziyarete geldi, hafifçe parlayarak. Dans eden denizatı deniz otu atkısını göstererek dönerek yanından geçti. 'Başardın!' diye tezahürat yaptılar. İnci kıkırdadı. 'Hepimiz birbirimize yardım ettik,' dedi. Ve bu doğrudu. Yolculuk canlılarla ve nezaketle doluydu. İnci hiç pes etmemişti ve şimdi sevgi ve ışıkla dolu bir yuvası vardı.

Ve böylece küçük inci parlamaya devam ediyor, büyük mavi okyanusta mutlu bir ışık olarak. Yolculuğunu hatırlıyor—karanlık bölgeyi, kıpır kıpır akıntıları, dans eden denizatını ve parlayan denizanasını. Azmin anlamlı yerlere ulaşmamıza yardımcı olduğunu öğrendi. Ve nerede olursanız olun, cesur bir kalple devam ederseniz, belki siz de kendi güzel yuvanızı bulur ve sonsuza dek parlarsınız.